

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Прев 489/07
13.12.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Стојана Јокића, председника већа, Николе Станојевића, Михаила Рулића, Весне Поповић и Власте Јовановић, чланова већа, у спору по тужби тужиоца АА, кога заступа АБ, адвокат, против тужених: 1) ББ, коју заступа БА, адвокат и 2) ВВ, кога заступа БВ, адвокат, ради поништаја и утврђења, вредност предмета спора 2.600.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег трговинског суда у Београду Пж. 544/2007 од 06.09.2007. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2007 године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца АА Сада изјављења против пресуде Вишег трговинског суда у Београду Пж. 544/2007 од 06.09.2007. године.

О б р а з л о ж е њ е

Ревизијом побијаном другостепеном пресудом одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Трговинског суда у Новом Саду П. 2147/04 од 16.10.2006. године, којом је у ставу I изреке, одбијен тужбени захтев тужиоца којим тражи да се поништи Споразум закључен између тужиоца, тужене првог реда и туженог другог реда дана 01.10.2001. године као незаконит и утврди да тужиочев оснивачки удео у "ГГ" износи 57,93%, тужене првог реда 24,9% и туженог другог реда 17,17%, те да су тужени дужни трпети да се у складу са овом пресудом у регистарски уложак Трговинског суда у Новом Саду бр. 1-17497 изврши измена оснивачких удела, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и да се тужени обавезу да тужиоцу надокнаде трошкове парничног поступка у износу од 44.500,00 динара. У ставу II изреке, наведене пресуде обавезан је тужилац да накнади туженој првог реда износ од 18.000,00 динара и туженом другог реда износ од 66.075,00 динара, на име трошкова парничног поступка.

Против наведене другостепене пресуде, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Ревизијски суд је испитао ревизију тужиоца на начин прописан чланом 393. ЗПП и ревизију сматра неоснованом.

Нижестепене пресуде нису захваћене битном повредом из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на које повреде ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању уговор о организовању фирме "ДД" закључен је 20.03.1996. године. Прве измене и допуне тог уговора уговорене су 28.04.1998. године. Овим уговором утврђено је да је извршена процена основних средстава предузећа на дан 31.12.1997. године, са којом су сагласни сви оснивачи који су уговором утврдили и вредност основних средстава утврђених на основу процене Удружења судских вештака "Војводина" из Новог Сада. Чланом 3. овог Уговора оснивачи су сагласно констатовали да страни оснивач фирма "ЂЂ" има стечени удео у предузећу у укупној сразмери од 50,2%, док остали оснивачи као сувласници удела имају сразмеру од по 24,9% капитала предузећа. Странке су потписале овај уговор. Даном 01.10.2001. године, оснивачи фирме "ДД", су закључили Споразум којим мењају назив фирме у име "ГГ" и утврђују да су оснивачи власници удела у до сада утврђеним процентима

и то АА са 50,2%, ББ са 24,9% и ВВ 24,9%. Странке у спору су потписале Споразум. На основу тог Споразума, Агенција за привредне регистре је уписала предузеће "ГГ" и као њене осниваче АА са 50,20%, ББ са 24,90% и ВВ са 24,90% удела.

На основу тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су одлучили правоснажним одбијањем тужбеног захтева као неоснованог. Одлучили су правилном применом материјалног права. Разлоге за такво одлучивање прихвата и ревизијски суд.

Тужилац у ревизијским разлозима понавља све оно што је истицао до закључења главне расправе пред првостепеним судом и у жалбеним разлозима.

Устрајава код тврдње да су нижестепени судови погрешно утврдили да тужилац није био у заблуди при сачињењу Споразума, а у делу који се тиче сувласничких сразмера.

Ревизијски суд као ни нижестепени судови не прихвата овај ревизијски разлог. Заблуде при закључењу Споразума нема. Није доказана. Сувласнички сразмер утврђен је још првим изменама и допунама уговора о организовању од 28.04.1998. године. Утврђен је на основу процене коју је извршило Удружење сталних судских вештака „Војводина“ из Новог Сада, што је у уговору и констатовано. Код таквог стања ствари не може бити речи да је тужилац био у било каквој заблуди. Не постоје разлози за поништење Споразума јер се не ради о рушљивом правном послу из члана 111. Закона о облигационим односима јер при закључењу Споразума није било мана воље код стране тужиоца. Код јасно изражене воље и јасно уговореног и утврђеног процента сувласничке сразмере не може бити речи о заблуди из члана 61. Закона о облигационим односима. Тужилац је иначе пре потписивања Споразума био упознат са сразмером власничких удела а до закључења главне расправе није пружио доказе на околности да је у том смислу био у било каквој заблуди.

Првостепени суд није био дужан да прихвати предлог тужиоца у вези са доказним предлогом вештачења а на околности сувласничких сразмера странака у спору у предузећу "ГГ". То зато што је сувласнички сразмер утврђен Споразумом који је на правној снази. То даље подразумева да није постојао никакав основ за спровођење овог доказа и да формално неодлучивање о предложеном доказу не утиче на законитост нижестепених пресуда.

Како не постоје разлози због којих је ревизија изјављења, као ни разлози на које се пази по службеној дужности, ревизијски суд је на основу овлашћења из 405. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци ревизијске пресуде.

Председник већа-судија

Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ВС